

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 19 marca 2015 r.

w sprawie nowelizacji ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t. j. Dz. U. z 2014, poz. 1509), posiadając umocowanie prawne do reprezentowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii oraz zajmowania stanowiska w sprawach polityki państwa w zakresie wykonywania zawodu lekarza weterynarii; po analizie zmian spowodowanych nowelizacją art. 62 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, której to przedmiotem była zmiana zakresu i trybu zaskarżania orzeczeń sądów odwoławczych działających w samorządzie lekarzy weterynarii

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, wyraża następujące stanowisko:

Nowelizacja ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych w sposób niekorzystny zmieniła w ustawie treść przepisów przewidujących w przypadkach nieuregulowanych w tejże ustawie odpowiednie stosowanie przepisów kodeksu postępowania karnego. Wejście w życie zmian zawartych w nowelizacji i obecnie funkcjonujący porządek prawny skutkuje brakiem możliwości odpowiedniego stosowania w postępowaniach z zakresu odpowiedzialności zawodowej przepisów kpk, co praktycznie uniemożliwia rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej prawidłowe prowadzenie postępowań.

W pierwotnej wersji omawianej ustawy z 1990 r. problematyka odpowiedniego, pomocniczego stosowania przepisów kpk w postępowaniach z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy była uregulowana. Rozwiązanie to funkcjonowało w latach 1991-2013, a więc przez 23 lata, nie powodując żadnych trudności interpretacyjnych ani zastrzeżeń co do jego prawidłowości. W ocenie samorządu lekarzy weterynarii zasadnym jest przywrócenie pierwotnej wersji brzmienia przywołanej normy prawnej.

Wobec powyższego istnieje pilna potrzeba podjęcia prac w kierunku nowelizacji ustawy celem przywrócenia zapisu w zakresie art. 62 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t. j. Dz. U. z 2014, poz. 1509).

Ponadto, w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia wyborów w samorządzie lekarzy weterynarii, zasadnym jest dokonanie zmiany w brzmieniu art. 26 ust. 4 ustawy, który po zmianie winien przyjąć brzmienie: *W przypadku powiatu, w którym liczba lekarzy weterynarii jest większa niż 50, rada okręgowej izby lekarzy weterynarii może utworzyć więcej niż jeden rejon wyborczy.*

Jednocześnie, zasadnym jest, w ocenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, aby wykonując uchwałę Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii usunąć w całości art. 26 ust. 6 ustawy. Nadmienić również należy, aby w celu uniknięcia w przyszłości głosowań na posiedzeniach plenarnych rad okręgowych nad wykreśleniem z rejestru lekarzy weterynarii z powodu śmierci członka, zasadnym jest w art. 18 dodać ust. 3 w brzmieniu:

Skreślenia z rejestru w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, następuje na podstawie uchwały rady okręgowej izby lekarzy weterynarii.

SEKRETARZ
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Danuta Pawicka-Stefanko

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz